

Charlie Watts? era només jazz (però m'agrada)

El bateria de The Rolling Stones va morir ahir als 80 anys d'edat | Watts era membre de la banda des dels seus inicis, l'any 1963

Charlie Watts | Xavier Mercadé

Un breu text distribuït des de les xarxes de **The Rolling Stones** va anunciar ahir, 24 d'agost, el traspàs de **Charlie Watts**, qui va ser bateria de la banda des dels seus inicis fins a l'actualitat. Alguna cosa ens ensumàvem quan el grup va reprendre la seva gira nord-americana, després de l'obligada aturada per la crisi de la covid-19, i **Steve Jordan**, el bateria dels **Xpensive Winos** -la banda paral·lela de **Keith Richards**-, prenia les baquetes.

Watts va ser durant tota la seva carrera l'oposat a allò que anomenem una 'estrella de rock'. Es va casar ben jove, l'any 1964, amb **Shirley Ann Shepherd**, i s'han mantingut junts fins a la seva mort. Format en arts gràfiques, va ser responsable d'algunes il·lustracions en els discos de **The Rolling Stones** -la més coneguda, a la contraportada de *Between the Buttons* (Decca, 1967)- i dels dissenys escènics de les darreres gires de la banda.

La gran vàlua de **Watts** és haver dut el pols de la banda de rock més important de la història. A partir de la premissa del 'menys és més', **Watts** ha configurat al llarg de més de cinc dècades un so absolutament reconeixible a partir d'una senzillíssima configuració de la seva bateria Gretsch, que va conservar durant tota la seva carrera. El groove de **Watts** va ser molt important a l'hora de definir l'essència del so de **The Rolling Stones**. La seva perfecta comunió amb la resta

d'elements del grup i la seva formació musical en el jazz i el rhythm'n'blues fan que només sota el seu lideratge rítmic les cançons de la banda anglesa puguin sonar tan universals i alhora tan singulars.

Només cal escoltar els inicis de cançons com "Love Is Strong" (1994) o "Rough Justice" (2005) per adonar-nos de quina manera aconseguia atreure les guitarres de **Keith Richards** i **Ron Wood** i teixir amb elles arrencades absolutament magistrals. Amb el baixista **Bill Wyman** -que va deixar la banda el 1993- van configurar una base rítmica implacable que deixava espais de treball per als *riffs* de **Richards**. Una bona mostra del seu talent es troba també a la caixa a negres de "Paint It Black" (1966), la neosamba de "Sympathy for the Devil" (1968), l'esquellot de "Honky Tonk Woman" (1969), el rock a cop de goliath de "Brown Sugar" (1971), el swing dels *xarles* a "Miss You" o les implacables rítmiques de "Start me Up" o "Neighbours" (1981).

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=DfgmjtkS7g>

Quan **Mick Jagger** tornava a l'estudi a reunir-se amb la banda, no parlava amb ningú dels seus treballs en solitari. **Keith Richards** no podia estar-se'n de posar els seus discos per comentar-los amb la resta de músics. **Watts**, per la seva banda, s'avergonyia de la seva feina amb els **Stones** quan tocava jazz amb la seva banda, el **Charlie Watts Quintet** -que després va ampliar-se a 'Tentet'. El jazz era, sens dubte, la seva gran passió. Admirador del jazz primigeni del pianista **Jelly Roll Morton** i, sobretot, de **Charlie Parker**, **Watts** va tocar en clubs d'arreu del món, intentant fugir del rock d'estadis. Va dedicar un interessant disc al saxofonista, *From One Charlie* (Continuum Records, 1991), i prop d'una desena de discos de be bop i boogie woogie.

El bateria va provar d'esquivar sempre els efectes secundaris del circ del rock'n'roll, fins que el 1983 va caure en allò que ell va anomenar 'crisi de mitjana edat', i es va fer addicte a l'alcohol i les drogues. El 1986 va aconseguir refer-se, però en el camí els **Stones** van publicar dos dels seus treballs més prescindibles: *Undercover* (Rolling Stones, 1983) i *Dirty Work* (Rolling Stones / Columbia, 1986). La imatge del bateria a la portada d'aquest darrer disc és una bona mostra del moment vital del músic.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=F8_vTt9oNBs

Una lamentable casualitat ha fet que **Charlie Watts** hagi mort un dia després que el fotògraf Xavier Mercadé, qui tenia en **The Rolling Stones** la seva banda de rock de referència. Seva és la fotografia que il·lustra aquest article, i que testimonia el pas de **Watts** per Barcelona el 24 de novembre del 2001, per actuar a la inauguració de la sala Jazzroom, a la plaça Adrià. Estic segur que junts estaran trucant a les portes del cel. **Watts**, vestit amb un dels seus *trajos* a mida, com a bon *gentleman*, li cedirà el pas. Mentrestant, **Keith Richards** s'ho mira des de molta distància, preservant amb el batec del seu cor i els *riffs* de la seva guitarra, l'esperit del rock.